

Novena Nostra Sra. del Carme. Dia 08.07.2021 (Lluís Sallán)

Contemplem avui a Maria, servidora del Senyor que porta la Bona Nova del Messies a la casa d'Elisabeth.

- Maria és serventa del Senyor, així es defineix ella mateixa; seguidora i deixeble de Jesús. En efecte:

“Faci's en mi la teva paraula”, dirà com a pla personal de vida. Fa seva aquella expressió de Jesús: “El meu menjar és fer la voluntat del meu Pare”.

Per això podrà dir als altres “Feu el que Ell us digui”, aconsellarà els servents de la casa d'aquells nuvis als que començà a faltar el vi. D'aquesta forma mostra que ser servidor de Déu implica servir Déu als altres com Jesús digué: “No el que diu Senyor, Senyor, sinó aquell que compleix la voluntat del Pare”.

Maria, integrant en la seva manera de viure la vida i l'acció de Jesús esdevé la primera seguidora seva, el seu deixeble estimat, la seva serventa lliure.

D'aquesta forma ella omple de Déu la seva vida, està plena de Déu, l'encarna en les seves accions. Per la seva manera habitual de posar-se en el món i en la vida, en la casa i en el carrer, gràcies a que l'Esperit de Déu que acull en el seu cor, Esperit de vida i de gràcia, omple tota la seva realitat personal y de relació amb els altres amb allò que el Senyor vol per al nostre bé. En conseqüència, per l'acció de Déu al que deixa que regni en la seva vida, és plena de gràcia. Ho proclama la mateixa Elisabeth i ho ensenya l'Església quan diu: “Déu vos salve, Maria, plena sou de gràcia, el senyor és amb tu”.

Perquè Maria ha deixat que la gràcia de Déu regeixi la seva existència, és benaurada. Sa cosina Elisabeth ho confessa amb alegria: “Benaurada tu que has cregut”, que t'has fiat de Déu, que l'has deixat regnar en el teu cor. Ho reconeix Maria mateixa en respondre: “Ha mirat la petitesa de la seva serventa”, és Ell que viu en mi, com el mateix Sant Pau declara.

I, perquè Déu és el projecte vital que ha assumit Maria, Déu l'ha reconegut com a filla eminent i és model de seguiment de Jesús, model de vida per al cristià. El mateix St. Joan ho ensenya quan diu: “I a aquells que el varen acollir els va fer fills seus”. Ella se sent plena de joia perquè se sent estimada per Déu d'aquesta manera: “L'amor que té al qui creuen en Ell s'estén de generació en generació”.

Maria, serventa del Senyor, és, doncs, referent per a la nostra vida de cristians: Humilitat, senzillesa de cor, seguiment de Jesús, confiança apassionada en Déu en les mans de qui posa la seva vida constitueixen l'estil de vida de fe de Maria. Un estil de vida que ha configurat de manera plena la dona, Maria, seva, que ha teixit reeixidament la seva forma de viure, que ha sostingut l'alegria de ser ella mateixa.

- I Maria, perquè és així portadora de Déu, és servidora de vida als altres. En donar-se a sí mateixa en allò que diu i fa dona també el que la configura, dona la gràcia amb la que Déu la omplert. Per això Elisabeth pot dir: “ En veure't, el meu fill ha saltat ple de goig dintre del meu ventre”.

I és que Maria ha portat pau a Elisabet, nerviosa davant la gestació de Joan en edat ja avançada. Ella li ha dut seguretat i confiança de que tot el que succeeix és motiu de gratitud perquè “Déu ha mirat la petitesa i l'ha exalçat”. No sentim

també nosaltres un gran goig quan després de trobar-nos amb algú notem que aquella relació ens ha deixat plens de pau, d'esperança, de serenor i de joia?

“Qui sóc jo perquè la mare del meu Senyor vingui a visitar-me? preguntarà Elisabeth perquè la presència d'aquella que és la serventa del Senyor ha obert els seus ulls amb una mirada més enllà de les circumstàncies immediates. Elisabet ja no solament veu en Maria a la seva cosina sinó a la que és Mare del Messies. I és que la casa de Zacaries ha contemplat el que prega el salmista: “L'amor del nostre Déu ens visita per il·luminar la nostra mirada i guiar els nostres passos per camins de pau”.

Quan el servei, la comunicació, l'ofrena del temps i de les coses es realitza per un cor ple de Déu, l'acte de servei, com el de Maria a sa cosina, és una expressió de l'amor de Déu.

Com Maria va alimentar aquesta manera de viure? En primer lloc escoltant la Paraula de Déu a través de l'escolta en el silenci i la pregària i posant-la en pràctica a través dels servei a la casa d'Elisabeth. Paraula que “meditava, guardant totes aquelles coses en el seu cor”. En segon lloc deixant ressonar en el seu cor aquesta Paraula en el silenci de la pregària. Confessa que “és el senyor qui ha fet meravelles en el seu cor”. És en aquesta pregària on descobreix el compromís, el servei, el voluntariat que pot realitzar amb sa cosina.

La paraula de Déu que hem escoltant avui ens ofereix, per tant, un testimoni preclar i fiter de la manera de posar-nos en el món com a deixebles de Jesús, de la fidelitat a Déu. Escolta activa de la Paraula, pau de cor, alegria en la relació interpersonal, servicialitat com a estil habitual de vida, contemplació serena i confiada, testimoni d'esperança, senzillesa i humilitat de cor és el llegat que ens deixa per a nosaltres avui la vida de Maria. Aquesta fidel seguidora de Jesús a qui venerem els cristians i invoquem avui sota l'advocació del Carme.